

LIBER LXIV

LIBER ISRAFEL

sub figurâ LXIV

„B” osztályú A.: A.: publikáció

[Ezt a könyvet eredetileg Anubisznak hívták, és az „Angyalra” vagyis a 20. kulcsra referál]

0. A Templomban sötétség honol, és a beszélő, amint felemelkedik a helyére, kezdje a [műveletet] a Belépő rituáléjával.

1. I [Vav] Procul, O procul este prfoani.

2. Bahlasti! Ompehda!

3. A Magasságos és Szörnyűséges nevében, kijelentem, hogy a Burkok vissza lettek úzve a lakhelyeikre.

4. Megidézem Tahuti, a Szavak Kiejtésének és a Bölcsességnek az Urát, az Istent, aki a Fátylon túlról jó elő.

5. Ó, Te! Az Istenfej Fensége! Bölcsességgel-koronázott Tahuti! Az Univerzum kapuinak Ura! Téged, Téged idézlek!

Te, akinek Íbisz Feje van! Téged, Téged idézlek.

Te, aki a Hatalom Kettős Pálcáját birtoklod! Téged, Téged idézlek.

Te, aki a bal kezében a Fény és Élet Rózsakeresztjét hordozod: Téged, Téged idézlek!

Te, akinek feje olyan, mint a Smaragd és kinek nemezkendője, mint az éjszaka kék égboltja. Téged, Téged Idézlek.

Te, kinek a bőre olyan, mint a lángoló narancs, ahogy a gondolatok felégnek a kemencében! Téged, Téged idézlek.

6. Figyeld! Én vagyok a Tegnap, a Ma, és a Holnap Testvére!

Megszületek újra és újra.

Enyém a láthatatlan Erő, amiből az Istenek Előjöttek! Ez olyan, mint az Élet az Univerzum Őrtornyinak Lakóinak.

Én vagyok Kelet Diadalszekere, Ura Múltnak és Jövőnek.

A saját belső fényem által látok: a Feltámadás Ura vagyok: aki a Naplementéből jó elő, és a születésem a Halál Házából való.

7. Ó ti két Isteni Sólýma a Csúcsoknak!
Akik az univerzum felett őröködnék!
Akik társai a Ravatalnak a Pihenés Házához!
Akik Ra hajóját irányítják, mely a mennyek magasságába hajózik!
A Föld Középpontjában található Szentély Ura!

8. Lásd, Ő bennem van és Én Őbenne!
Enyém azon Sugárzás, melyben Ptah lebeg az Égbolt felett!
Magasan utazok!
Nu égboltján lépkedek!
Egy villódzó lángot készítek a Szemem villámával.
Örökké folytatom a naponta megdicsőült Rá ragyogásában: odaadva az életemet a Föld Lakóinak.

9. Amikor azt mondom: „Gyere fel a hegyre” az égi vizek folyásnak indulnak Szavamra.
Hiszen én vagyok a megtestesült Ra!
Khepra megalakulása a Húsban!
Apám, Tum fantomja vagyok, a Nap Városának Ura!

10. Az Isten, aki parancsot ad a számban van!
A Bölcsesség Istene a Szívemben lakozik!
Nyelvem az Igazság Szentélye!
És egy isten ül a nyelvemen!

11. A Szavam beteljesül minden nap!
És a szívem vágya felismeri önmagát, mint Ptah, amikor teremt.
Örökkévaló vagyok; ezért minden dolog olyan, mint ahogy megterveztem; ezért minden dolog engedelmeskedik a Szavamnak.
Ezért jöjj elélem a lakhelyedről a csendedben: Kimondhatatlan Bölcsesség! Mind-Fény! Mind-Hatalom!
Thoth! Hermész! Odin!
Bármely néven szólítalak, Te mindig névtelen vagy az örökkévalóságban.
Jöjj Elő, mondom, támogass és védelmezz a Művészet ezen munkája során.

12. Ó, Észak Csillaga, aki a Mágust vezeti!
Ugyan úgy jelen vagy Mennyben és Pokolban!
Te, aki Fény és Sötétség közt vibrálsz!
Felemelkedve, leereszkedve! Örökké változékonyan, de mindig Ugyanolyannak maradva!
A Nap az Atyád!
A Hold az Anyád!
A Szél hordozott kebelén: és a Föld örökké táplálta fiatalságod változatlan Istenfejét!

13. Jöjj elő, mondom, Jöjj Elő!
És tégy minden szellemet a szolgálómmá:
Hogy az égbolt minden szelleme
És az Éteré.
És a Földé.
A Föld alatt.
a Szárazföldön.
a Vízben.
És morajló Tűzben
És Isten minden Varázsa és Korbácsa nékem legyen engedelmes!

14. Megidézem az Ezüst Csillag Papnőjét, Asit, a hajlékonyat, a Csend Rituáléjával.

15. Megnyitom a Gyönyör kapuját; alászálok a Csillagok Palotájából;
Üdvözöllek; Öllelek [titeket], Ó Föld gyermekei, akik egybegyűltetek a Sötétség Termében.

16. (Szünet.)

17. Beszéd a Csendben.

Szavak az Éj Fia ellen.

Tahuti Hangja az Univerzumban, az Örökkévaló Jelenlétében.

A Tudás Formulái.

A Lehelet Bölcsessége.

A Vibrálás Gyökere.

A Láthatatlan Remegése.

A Sötétség Eltávolodása.

Az Anyag Láthatóvá Válása.

A Krokodil Ítéletének Áthasítása.

A Fény Előretörése.

18. (Felolvasás.)

19. A Beszédnek vége; Legyen a sötétség Csendje megtörve; térjen vissza a fény csendjébe.

20. A Beszélő némán távozzon; a hallgatók szóródjanak szét otthonaikba, igen, szóródjanak szét otthonaikba.